

Pokutny džej.

Lut. 15, 11—32.

Jedyn cłowjek mějesche dweju bñnow. A tón mlódschi bjes nimaj džesche k nanej: Nano, daj mi, sčtož wot teho kubla na mnje pschindže. A wón rosdželi jimaj tu žiwnošč. A po někotrych dnjach sebra tón mlódschi bñn wschitko, cžehnjesche daloko precž; a tam wón bñwoje kublo pschecžini a wjedžesche wrótne žiwjenje. Jako wón pak wschitko to bñwoje bēsche pschecžini, bē wulka drohota po tym bñamym žñlym kraju, a wón poča tradacž. Teho dla džesche wón a pschistaji bo k jenemu měščežanej teho bñameho kraja; tón pōkła jeho na bñwoje polo, so by bñwinje pažł. A wón požadasche bñwój brjuch napjelnicž se bñodžisnami, kotrež bñwinje žerjechu, a ničto jemu je njedawasche. Duž džesche wón do bo a džesche: Kač wjele dželaczerjow ma mój nan, kotřiž maja khlēba došč jēsč, a ja hloda mru! Ja čžu postanheč a k bñwojemu nanej hieč a jemu rječ: Ja bñm šhrēschił w njebju a psched tobu, a njejbñm dale hódny, so bych twój bñm mjenowanu byl; cžin mje jako jeneho twojich dželaczerjow. A wón postanu a džesche k bñwojemu nanej. Jako wón pak hiščeže daloko bēsche, wuhlada joh' jeho nan, a bēsche jemu jeho žel, bēžesche a padže jemu wokolo jeho schije a wokoscha jeho. Tón bñn pak džesche k njemu: Nano, ja bñm šhrēschił w njebju a psched tobu; a dale njejbñm hódny, so budu twój bñm mjenowanu. Ale tón nan džesche k bñwojim wotrocžkam: Pschinjesče tu najlěpschu drastu a woblecže jeho a daječe pjerščežen na jeho ruku a cžrije na nohi; a pschitwjedžeče bñm to kormjene cželo, sarēžeče to bñame, so bychmy jēdli a wježeli byli. Pschetož tón mój bñn bēsche mrtwy a je sažo wožitwił; wón tež bēsche šhubjenty a je bo sažo namakal. A satwježelichu bo. Ale jeho starschi bñn bēsche na poli; a jako